

REMOVAL OF JOINT LIABILITY OF PARTNERS IN ORDINARY PARTNERSHIP

ADİ ORTAKLIKTA ORTAKLARIN MÜTESELSİL SORUMLULUĞUNUN KALDIRILMASI

--

HALİS YALCIN

ABSTRACT

An ordinary partnership agreement is a contract in which two or more people undertake to combine their labor or property to achieve a common purpose. Such a contract is signed as a common type of partnership across Continental Europe. This article examines the responsibility the partners have for their debts and the removal of their joint liability.

ÖZET

Adi ortaklık sözleşmesi, iki ya da daha fazla kişinin emeklerini ve mallarını ortak bir amaca erişmek üzere birleştirmeyi üstlendikleri sözleşmedir. Bahsettiğimiz bu sözleşme vasıtasıyla, Kıta Avrupası hukuk sisteminde genel kabul gören bir ortaklık tipi olan adi ortaklık kurulmaktadır. Çalışmamızda ortakların borçlarından dolayı müteselsilen sorumlu olmaları ve ortakların müteselsil sorumluluğunun kaldırılması incelenecektir.

KEYWORDS

TURKISH CODE OF OBLIGATIONS,
ORDINARY PARTNERSHIP, PARTNERS'
RESPONSIBILITIES, JOINT LIABILITY

ANAHTAR KELİMELER

TÜRK BORÇLAR KANUNU,
ADİ ORTAKLIK, ORTAKLARIN
BİRBİRLERİNE KARŞI
SORUMLULUKLARI, MÜTESELSİL
SORUMLULUK

PART 8

The ordinary partnership regulated as a contract type under the Code of Obligations does not constitute a legal entity.

Bir sözleşme tipi olarak Borçlar Kanunu'nda düzenlenmiş olan adi ortaklık, tüzel kişiliği haiz olmamakla birlikte, bir "ortaklık" olması nedeniyle Ticaret hukukunda şirketler bahsinde incelenmektedir.

I. INTRODUCTION

The ordinary partnership regulated as a contract type under the Code of Obligations does not constitute a legal entity. However, since it is a "partnership", it comes within the corporate context of the Code of Obligations.

When two or more natural or legal persons come together in order to accomplish a common purpose, they adhere to certain rules in order to satisfy a legally defined minimum capital by following the legal procedure without a limitation in terms of purpose. For those looking for a partnership scheme involving a simple process and minimum costs, the most reliable procedure is undoubtedly the "ordinary partnership".¹

This article evaluates the context of ordinary partnership in Turkish Law and the issue of the partners' joint liability, both toward each other and toward third parties.

I. GİRİŞ

Bir sözleşme tipi olarak Borçlar Kanunu'nda düzenlenmiş olan adi ortaklık, tüzel kişiliği haiz olmamakla birlikte, bir "ortaklık" olması nedeniyle Ticaret hukukunda şirketler bahsinde incelenmektedir.

İki veya daha fazla sayıda gerçek veya tüzel kişi, ortak bir amacı gerçekleştirmek üzere bir araya gelirken, amaç bakımından bir sınırlamaya bağlı olmadan, belirli şekil kurallarına uymak, kanunen belirlenmiş asgari bir sermayeyi denkleştirmek ve yasal prosedürü izlemek zorunda kalmadan, basit bir işlemle ve az bir masrafla oluşturabilecekleri, ilişkiler düzenini diledikleri gibi şekillendirebildikleri bir ortaklık düzeni seçmek istediklerinde, şüphesiz ki en doğru yol "adi ortaklık" olacaktır.¹

Bu çalışmamızda, adi ortaklığın Türk Hukuku'ndaki anlamı ve yeri ve ortaklarının hem birbirlerine hem de üçüncü kişilere karşı müteselsil sorumluluğu ele alınarak irdelenecektir.

FOOTNOTE

¹ Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Publication, İstanbul, 2016, p.13.

² Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Publication, İstanbul, 2016, p. 7.

II. ORDINARY PARTNERSHIP

Although there is no strict consensus on the definition of an ordinary partnership, one of the most common and comprehensive definitions is that it involves a group of people, who do not have legal personality, who are contractually liable to combine their efforts or resources for a common purpose and to strive to achieve this common purpose together. The ordinary partnership includes a joint aim, a joint effort, a participation share, and a contractual link to the partnership. In the ordinary partnership, the subject of the relations between the partners constitutes the rights and obligations of those people who come together with a company contract. In this regard, the ordinary partnership agreement regulates the various debts and obligations of the partners, the powers they assume, as well as the various activities of the partners.² The most distinctive features of an ordinary partnership are: individual responsibility is identifiable, there exists unity of persons, there is no legal person or right, the partnership, bases on joint ownership of the partnership, and, finally, mutual responsibility. This final features is the subject of this article.

Before moving on to a detailed explanation of mutual responsibility, we first clarify liability in the ordinary environment.

II. ADİ ORTAKLIK

Adi ortaklığın açıkça belirlenmiş bir tanımı olmamakla birlikte, en yaygın ve kapsamlı denebilecek tanımlardan birine göre; adi ortaklık, emeklerini veya araçlarını herhangi bir müşterek amaç doğrultusunda birleştirerek, bu amaca ulaşma konusunda birlikte çaba göstermeyi sözleşmeyle birbirlerine karşı yükümlenen kişilerce oluşturulan, tüzel kişiliği bulunmayan bir kişi topluluğudur. Adi ortaklığın unsurları olarak; kişi, müşterek amaç, müşterek amaç uğruna birlikte çaba, katılma payı ve sözleşme bağı unsurlarına yer verilmektedir. Adi ortaklıkta, ortaklar arasındaki ilişkilerin konusunu, bir şirket sözleşmesi ile bir araya gelen kişilerin birbirlerine karşı hak ve borçları teşkil eder. Bu bakımdan, adi ortaklık sözleşmesi, ortakların yükledikleri çeşitli borç ve yükümlülükleri, üstlendikleri yetkileri ve aynı zamanda da ortakların çeşitli faaliyetlerini düzenler.² Adi ortaklığın en belirgin özellikleri ise; bir şahıs birliğinin olması, tüzel kişi veya hak öznesi olmaması, ortaklığın kural olarak elbirliğiyle mülkiyet esasına dayanması ve son olarak çalışmamızın konusunu oluşturan müteselsil sorumluluğu sayabiliriz.

Müteselsil sorumluluğa ilişkin detaylı anlamımıza geçmeden önce konunun daha iyi anlaşılabilmesi adına adi ortaklıkta borçlardan sorumluluğa değinmekte fayda olduğunu düşünmekteyiz.

DİPNOT

¹ Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Publication, İstanbul, 2016, s. 13.

² Nami Barlas, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Publication, İstanbul, 2016, s. 7.

PART 8

HERE, THE PARTNERS' MUTUAL RESPONSIBILITY MAY BE CONSIDERED WHERE ALL THESE CONDITIONS ARE MET AND THE RESOURCES THAT MAKE UP THE DEBT ARE ALSO PRESENT.

III. RESPONSIBILITY FOR OWN PARTNERSHIP PAYABLES

The title "results of representation" in TCO 638 / III constitutes the only legal basis for responsibility. The legal provision in this title regulates responsibility both for representation and for liability for debts. According to the relevant provision, "(p)artners, together or through a representative, are jointly liable to a third party for the debts they have undertaken within the framework of the partnership relationship, unless otherwise agreed." Since an ordinary partnership does not have a legal personality or a separate governing body, representation may be considered important. Although Article 637 / III of the TCO assumes that the manager is also authorized to represent, it may be otherwise regulated between the parties. It is essential that the authority regarding the significant savings transactions to be made by the managing partner with representative authority is given unanimously and that this issue should be clearly stated in the authorization document.³ In an ordinary partnership, a transaction with third parties takes place with the participation of all partners or through a representative of all partners. These two ways of performing transactions are the sources of reliance on a joint liability in an ordinary partnership. However, legal transactions are not the only partners' responsibility. Some issues regarding debts arising from unfair action and unjust enrichment will first be clarified.

For the responsibility for an unfair act to be considered as the responsibility of the partnership, all partners should participate in the unfair act and perform the act together. Otherwise, the unfair act of any partner towards a third party will not be the responsibility of the whole partnership. The criteria for responsibility of a partnership regarding unjust enrichment does not fall to one or a few of the partners, but the enrichment of the partnership as a whole. In other words, enrichment should have occurred in a situation in which the whole partnership is involved.

III. ADİ ORTAKLIKTA BORÇLARDAN SORUMLULUK

TBK 638/III'te yer alan "temsilin sonuçları" adlı başlık sorumluluğa ilişkin tek kanuni dayanağı oluşturmaktadır. Bu başlığın yer aldığı kanun hükmü hem temsil sonucu sorumluluk hem de ortakların borçlardan sorumluluğunu düzenlemektedir. İlgili fıkraya göre: "Ortaklar, birlikte veya bir temsilci aracılığı ile, bir üçüncü kişiye karşı, ortaklık ilişkisi çerçevesinde üstlendikleri borçlardan, aksi kararlaştırılmamışsa müteselsilen sorumlu olurlar." Adı ortaklığın tüzel kişiliği ve ayrı bir yönetim organı bulunmadığı için, temsil önem taşır. TBK 637/III, yöneticinin aynı zamanda temsile yetkili olduğunu varsaymış ise de, bunun aksi kararlaştırılabilir. Temsil yetkisine sahip yönetici ortağın yapacağı önemli tasarruf işlemlerine ilişkin yetkinin, bütün ortakların oybirliğiyle verilmiş olması ve yetki belgesinde bu hususun açıkça belirtilmiş olması şarttır.³ Adı ortaklıkta üçüncü kişilerle işlem, ortakların hepsinin katılımıyla veya tüm ortakları temsilen bir temsilci aracılığıyla gerçekleşmektedir. İşte saymış olduğumuz bu iki işlem gerçekleştirme yolu adı ortaklıktaki müteselsil sorumluluğa dayanmanın kaynaklarını oluşturmaktadır. Ancak ortakların borçlardan sorumluluğu yalnızca hukuki işlemlerden ibaret değildir. Şöyle ki, haksız fiil ve sebepsiz zenginleşmeden doğan borçlara ilişkin olarak da bazı hususları açıklığa kavuşturmak gerektiğini düşünmekteyiz.

Haksız fiile ilişkin sorumluluğun ortaklığın sorumluluğu olarak değerlendirilebilmesi için, ortakların tümünün haksız fiile iştirak ederek fiili birlikte gerçekleştirmesi gerekmektedir. Aksi halde herhangi bir ortağın üçüncü kişiye yönelik haksız fiili hiçbir surette bizi ortaklığın sorumluluğuna götürmez. Sebepsiz zenginleşmedeki ortaklığın sorumluluğuna ilişkin kriterimiz ise ortaklardan biri ya da birkaçının değil ortaklığın zenginleşmesidir. Bir diğer deyişle zenginleşme ortaklığın tamamının dahil olduğu bir durumda meydana gelmiş olmalıdır.

Partners do not have the responsibility from the sources of the responsibility of the partnership that mentioned above . In order to say a word about this responsibility, the conditions required for the responsibility of the partners must be occurred . In this context, firstly, the existence of a general partnership relationship and the debt undertaken must be related to the partnership. Another requirement is that the partners should carry out the debt event together or through a representative. The third requirement is that the debt is undertaken against a third person or a partner with the title of a third person, and, as a final condition, there is no consensus between partners to narrow or remove the responsibility. Here, the partners' mutual responsibility may be considered where all these conditions are met and the resources that make up the debt are also present.

IV. JOINT LIABILITY

In ordinary partnerships, the partners are the party, not the partnership, in carrying out transactions since ordinary partnership does not constitute a legal personality since the partners are kept directly, jointly accountable without any limitation . This responsibility is addressed in Article 638/3 of the TCO as "the type of

Yukarıda bahsetmiş olduğumuz borçlardan ortaklığın sorumluluğunun kaynaklarının varlığı bizi ortakların sorumluluğuna götürmeyecektir. Bu sorumluluktan bahsedebilmek için, ortakların sorumluluğu için aranan şartların meydan gelmesi gerekmektedir. Bu kapsamda ilk olarak, adı ortaklık ilişkisinin varlığı ve üstlenilen borcun ortaklıkla ilişkili olması gerekmektedir. Bir diğer şart ise, ortakların borcu doğuran olayı hep birlikte veya temsilci aracılığı ile gerçekleştirmesi şartıdır. Üçüncü şartımız ise, borcun üçüncü kişi ya da üçüncü kişi sıfatını taşıyan bir ortağa karşı üstlenilmesi olmakla birlikte, son şart olarak, sorumluluğun daraltılmasına veya kaldırılmasına dair anlaşma yapılmış olmasını sayabiliriz. İşte tüm bu şartların oluşması ve borcu oluşturan kaynakların da varlığı halinde ortakların müteselsil sorumluluğundan bahsedebiliriz.

IV. MÜTESELSİL SORUMLULUK

Adı ortaklıkta yapılan işlemlerde ortaklık değil ortaklar taraf olacaktır. Bunun sebebi, adı ortaklığın tüzel kişiliği olmadığından, ortakların şirket borçlarından dolayı sorumluluğunun birinci derecede, sınırsız ve kural olarak müteselsil olmasıdır. Bu sorumluluk, TBK m. 638/3'e

İŞTE TÜM BU ŞARTLARIN OLUŞMASI VE BORCU OLUŞTURAN KAYNAKLARIN DA VARLIĞI HALİNDE ORTAKLARIN MÜTESELSİL SORUMLULUĞUNDAN BAHSEDEBİLİRİZ.

FOOTNOTE

³ Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Şerhi, Cilt I, Adalet Publication, Ankara, 2011, p. 61.

DİPNOT

³ Hasan Pulaşlı, Şirketler Hukuku Şerhi, Cilt I, Adalet Yayınevi, Ankara, 2011, s. 61.

PART 8

responsibility in all kinds of debt is joint liability in an ordinary partnership". One of the most important functions of joint liability is to strengthen the legal status of the creditor by expanding the scope of the ability to claim since the creditor has the right to demand all receivables from each debtor.⁴

V. REMOVING JOINT LIABILITY

Several conditions are provided for the continuity of joint liability. If these conditions are not met, joint liability is removed.

The first condition is that the partners shall not decide against the principle of joint liability. According to Article 638/3, the principle of joint liability is not absolute as it provides "unless otherwise agreed" for joint liability.⁵ An agreement should be signed by the partners in order to remove this non-absolute responsibility as determined by law. The agreement in question may not be sufficient to remove joint liability. To do so, the situation arising from the agreement should

göre "Adi ortaklıkta her tür borçtan sorumluluğun türü müteselsil sorumluluktur" hükmü ile TBK'da değinilmektedir. Müteselsil sorumluluğun en önemli işlevlerinden birisi taleplebilirliğin kapsamını genişleterek alacaklının hukuki durumunu kuvvetlendirmesidir. Çünkü müteselsil sorumlulukta alacaklı, müteselsil borçluların her birinden alacağının tamamını talep edebilme hakkına sahiptir.⁴

V. MÜTESELSİL SORUMLULUĞUN KALDIRILMASI

Müteselsil sorumluluğun geçerliliğin devam edebilmesi için bir takım şartlar öngörülmüştür. Bu şartların sağlanmaması halinde makalemizin konusunu oluşturan müteselsil sorumluluğun kaldırılması söz konusu olacaktır.

Bu şartlardan ilki, ortakların müteselsil sorumluluk esasını kaldırmamış olmalarıdır. Çünkü TBK m. 638/3'te müteselsil sorumluluk için "aksi kararlaştırılmadıkça" ibaresi kullanılarak müteselsil sorumluluk esasının mutlak olmadığı ifade edilmiştir.⁵ Kanunda belirtildiği şekilde mutlak olmayan bu sorumluluğun kaldırılması için ortaklar ara-

be notified externally and the creditor's must give their approval. This is to protect any third party who has established a business relationship with the ordinary partnership. Otherwise, in the absence of a continuity, it would be equitable to apply to each partner with a limited share, since the third person trades with the assumption that he/she can request from any partner. An exception to the lifting of joint liability in agreement between the partners is where the third party has not

sında bir anlaşma yapılmalıdır. Ancak söz konusu anlaşma müteselsil sorumluluğun kaldırılması için yeterli olmamakla birlikte, anlaşma sonucu meydana gelen durumun dışı karşı bildirilmesi ve de alacaklının duruma ilişkin onayı gerekmektedir ki müteselsil sorumluluk kaldırılmış olsun. Bu husus, ortaklıkta işlem yapan üçüncü kişiyi korumaya dönük bir işlev icra etmektedir. Aksi halde alacağını herhangi bir ortaktan talep edebileceği zannıyla işlem yapan üçüncü kişinin, teselsülün olmadığı durumda her bir ortağa payıyla sınırlı ola-

Several conditions are provided for the continuity of joint liability. If these conditions are not met, joint liability is removed.

Müteselsil sorumluluğun geçerliliğin devam edebilmesi için bir takım şartlar öngörülmüştür.

been notified, as the third party, the opposite side of the transaction, would not be in good faith. If this person knows that the principle of joint liability is no longer available, he/she will no longer be able to take advantage of this opportunity.⁶

Another condition for removing joint liability is that all partners are involved in the transaction. This condition is necessary for legal action. Otherwise, we cannot talk about several liabilities. This requirement lies in the phrase "from the partners (...) from the debts they assume (...)" in Article 638/3 of the TCO. An exception to this condition is where the representative made the transaction. In this case, partners are not required to participate in the transaction in person.

A second possibility for the removal of joint liability is where the partners and the counterparty (creditor) agree, before

rak müracaat edebilecek olması hakkaniyete aykırılık teşkil edecektir. Müteselsil sorumluluğun kaldırıldığını dair ortaklar arasında yapılan anlaşmanın dışı bildirilmeden geçerlilik kazanamamasının istisnası işlemin karşı tarafı olan üçüncü kişinin iyi niyetli olmamasıdır. Bu kişi müteselsil sorumluluk esasının kaldırılmış olduğunu biliyorsa artık teselsülden faydalanamayacaktır.⁶

Bir diğer şart ise, tüm ortakların işleme katılmış olmasının gerekliliğidir. Hukuki işlem yapabilmek için de gerekli olan bu şart müteselsil sorumluluğun da doğması açısından da gereklidir. Aksi halde müteselsil sorumluluktan bahsedemeyiz. Bu şartın kanuni dayanağını TBK m. 638/3'te kullanılan "ortaklar birlikte veya bir temsilci aracılığı ile... üstlendikleri borçlardan..." ibaresi oluşturmaktadır. Ancak bu şartın istisnasını işlemi temsilcinin yapmış olması durumudur. Bu durum neticesinde ortakların işleme bizzat katılmaları aranmamaktadır.

FOOTNOTE

⁴ Ömer Ali Girgin, Mehmet Bahtiyar, Ortaklıklar Hukuku, 13th Edition, Beta Publication, Istanbul, 2019, p. 42.

⁵ Ömer Ali Girgin, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Publication, Istanbul, p. 117.

⁶ Girgin, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Publication, Istanbul, p. 36.

DİPNOT

⁴ Mehmet Bahtiyar, Ortaklıklar Hukuku, 13. Baskı, Beta Yayıncılık, İstanbul, 2019, s. 42.

⁵ Ömer Ali Girgin, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Yayıncılık, s. 117.

⁶ Ömer Ali Girgin, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Yayıncılık, s. 35.

PART 8

the establishment of the contract or, at the latest, at the time of entering into the contract, that the principle of joint liability is no longer valid if the partners assume responsibility for the debt severally. If the partners decide on this as an internal transaction and stipulate in the agreement that joint liability will not be an issue, this may not be sufficient to remove the principle of mutual responsibility in the transaction security at the market and protect those third parties acting in good faith. However, if the creditor knows or the creditor is able to know about this arrangement, then the partners will be free from mutual responsibility against the principle of trust.⁷

Borcu doğuran sözleşmenin kuruluşundan önce veya en geç sözleşme anında ortaklar ile karşı akit (alacaklı) arasında ortakların borçtan dolayı müteselsilen değil de belirli paylar oranında sorumlu olacakları kararlaştırılmış ise artık müteselsil sorumluluk ilkesi devre dışı kalır. Bir diğer müteselsil sorumluluğun kaldırılması ihtimali ise, müteselsil sorumluluğun söz konusu olmayacağı sadece bir iç işlem olarak ortaklar arasında kararlaştırılmışsa, özellikle ortaklık sözleşmesine bu yolda hüküm konulmuşsa, piyasadaki işlem güvenliği ve iyiniyetli üçüncü kişilerin korunması düşüncesiyle, bu durum müteselsil sorumluluk esasının bertaraf edilmesi bakımından yeterli olmaz. Ancak alacaklı bu düzenlemeyi biliyorsa veya bilebilecek durumda ise, bu takdirde güven prensibi karşısında ortaklar müteselsilen sorumluluktan kurtulurlar.⁷

FOOTNOTE

7 Nami Barlas, p.111

VI. CONCLUSION

Ordinary partnerships are partnerships that do not have a legal personality. This partnership may be established by the combination of at least two real or legal works in a contractual relationship and is not subject to any form as a rule. Since an ordinary partnership does not have a legal personality and the ordinary partnership agreement does not create a new legal entity, the community does not have the ability to exercise civil rights. For this reason, debts and receivables arising from all ordinary partnership legal transactions with third parties shall arise above the partners in this partnership. Article 638/3 of the TCO states that "(i)n the ordinary partnership, the type of responsibility for all types of debt is several types of responsibility." The joint liability principle may be removed between the partners for a certain share rate in the ordinary partnership agreement. However, the creditor should be aware or, at least, should be able to know that such an arrangement may be decided between the parties. Thus, partners' joint liability may be removed in an ordinary partnership.

VI. SONUÇ

Adi ortaklıklar, kural olarak herhangi bir şekle tabi olmayan sözleşmesel bir ilişki olmak üzere, tüzel kişiliği bulunmayan, en az iki gerçek veya tüzel işinin bir araya gelmesi ile kurulabilen ortaklıklardır. Adi ortaklığın tüzel kişiliği olmadığından, adi ortaklık sözleşmesi, yeni bir hukuki varlık meydana getirmeyi, meydana gelen topluluğun bir bütün olarak medeni hakları kullanma yeteneği yoktur. Bu nedenle adi ortaklığın üçüncü kişilerle gerçekleştirmiş olduğu tüm hukuki işlemlerden doğan borç ve alacaklar Adi ortaklıkta ortakların üzerinde doğmaktadır. İşte bu durum, TBK m. 638/3'de "Adi ortaklıkta her tür borçtan sorumluluğun türü müteselsil sorumluluktur." şeklinde hükme bağlanmıştır. Müteselsil sorumluluk ilkesinin devre dışı kalması için ortaklar arasında belirli bir pay oranında anlaşılması mümkündür. Bir diğer yol ise iç işlem ile ortaklar arasında müteselsil sorumluluğun devre dışı bırakılmasıdır. Ancak bu yolla müteselsil sorumluluğun kaldırılması için alacaklı bu düzenlemeyi biliyor olmalı veya bilebilecek durumda olmalıdır. Bu saymış olduğumuz iki şekilde adi ortaklıkta ortakların müteselsil sorumluluğunun kaldırılması söz konusu olacaktır.

BIBLIOGRAPHY

NAMI BARLAS, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Publication, İstanbul, 2016.

ÖMER ALİ GİRGİN, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Publication, İstanbul, 2017.

HASAN PULAŞLI, Şirketler Hukuku Şerhi, Volume I, Adalet Publication, Ankara, 2011.

MEHMET BAHTİYAR, Ortaklıklar Hukuku, 13th Edition, Beta Publication, İstanbul, 2019.

KAYNAKÇA

NAMI BARLAS, Adi Ortaklık Temeline Dayalı Sözleşme İlişkileri, Vedat Yayıncılık, İstanbul, 2016.

ÖMER ALİ GİRGİN, 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'na Göre Adi Ortaklıkta Temsil ve Borçlardan Sorumluluk, On İki Levha Yayıncılık, İstanbul, 2017.

HASAN PULAŞLI, Şirketler Hukuku Şerhi, Cilt 1, Adalet Yayıncılık, Ankara, 2011.

MEHMET BAHTİYAR, Ortaklıklar Hukuku, 13. Baskı, Beta Yayıncılık, İstanbul, 2019.

DİPNOT

7 Nami Barlas, s.111